

MOCIÓ SOBRE ROMANENTS

Des de fa una dècada hi ha hagut un procés d'intervenció soterrada dels ajuntaments per part de l'Estat, en una voluntat manifesta d'impedir l'acció política de les entitats locals que coneixen millor que ningú les necessitats de la ciutadania i tenen millor disposició a donar-hi resposta.

El punt més àlgid d'aquest procés centralitzador i neoliberal el representa la Llei de sostenibilitat i racionalització de l'administració local, més coneguda com Llei Montoro, que retalla les competències que poden exercir les administracions locals i en segresta anualment part del pressupost, que els consistoris han de dipositar als bancs per tal d'alimentar-ne la liquiditat; l'ajuntament que no compleixi amb l'ortodòxia que aquesta legislació comporta és intervengut i controlat pel govern de l'Estat sota el pretext d'impedir «endeutaments abusius» o «malbarataments».

Però érem i som els ajuntaments a qui s'havia de vigilar davant aquests excessos? Hi ha casos puntuals vergonyosos, sense cap dubte, però analitzem les xifres globals. L'any que es va aprovar la Llei Montoro el deute es repartia de la següent manera: el deute del Govern espanyol representava el 72,3% del PIB; el de les Comunitats Autònomes el 17,6% del PIB; el dels ajuntaments el 4%. I com estam ara? El 2019 el deute del Govern espanyol suposà el 87,8% del PIB; el de les Comunitats Autònomes el 24,6%; el dels ajuntaments el 2,1%.

És a dir, que no només érem i som l'administració amb un menor percentatge del deute, sinó l'única que l'ha disminuït. I qui suposadament ens ha de vigilar és el més endeutat i el qui més ha crescut.

Així, el resultat de la Llei Montoro és que els ajuntaments han anat acumulant doblers als bancs, doblers que eren dels seus ciutadans i que no han pogut invertir en els serveis que aquests necessitaven. Just a Balears la xifra de doblers municipals segrestats als bancs supera els 500 milions d'euros.

L'actual Govern espanyol havia promès la derogació de la Llei Montoro. Així a l'acord «Coalición Progresista» entre PSOE i Unidas Podemos diu explícitament en el seu punt 9.8 «Ampliaremos las competencias y capacidades de los gobiernos locales, garantizando el respecto de la autonomía local y fortaleciendo el papel de los municipios como unidad territorial básica. En esta misma línea, derogaremos la Ley 27/2013 de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local del PP, y aprobando una nueva normativa que conceda a los municipios la capacidad de percibir unos tributos propios mínimos (sin perjuicio de otros que puedan ser reconocidos por la legislación estatal y autonómica) y de disponer de los recursos derivados de la participación en los ingresos del Estado».

Però el fet és que la proposta que es va treballar entre el Ministeri d'Hisenda i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP) dista molt d'aquell anunci: passa per la cessió voluntària dels romanents de tresoreria acumulats al banc al Govern espanyol, el qual els anirien tornant en 10 anys als ajuntaments que s'hi apuntin permetent-los que s'ho gastin però només en allò que l'Estat autoritzi; els ajuntaments que no cedeixin aquests romanents a l'Estat no podrien gastar-los sense ser intervenguts. Un xantatge paternalista per part de l'administració que acumula més deute i que no sosté cap dels pilars de l'estat del benestar (Educació, Salut i Serveis Socials), tots en mans de les Comunitats Autònomes i dels municipis.

Amb la no aprovació del decret de romanents al Congrés el Ministeri ha anunciat fa pocs dies que suspèn la regla de despesa per tal que els ajuntaments puguin gastar el superàvit dels anys 2018 i 2019. Aquesta mesura és positiva i va en el camí que es reclama, però no suficient, ja que no afecta al romanent.

El grup municipal d'Unió Independents d'Artà s'ha manifestat nombroses vegades a favor de la derogació de la Llei Montoro, però ens veim obligats a reincidir-hi. Ara més que mai, atesa la crisi social i econòmica derivada de la COVID19, en què hem de fer front a importantíssimes inversions per tal d'assegurar la cohesió social i reactivar l'economia. I aquí més que mai, en unes Illes Balears infrafinançades i contínuament discriminades en els pressupostos estatals, la qual cosa ens acaba afectant per un efecte cascada als ajuntaments.

Per tot això elevam al ple les següents propostes:

- 1.- L'Ajuntament d'Artà demana la derogació de la Llei de sostenibilitat i racionalització de l'administració local i l'aprovació d'un marc legislatiu descentralitzador que respecti els ajuntaments, donant-los capacitat competencial i sobretot econòmica per a donar resposta a les necessitats de la ciutadania.
- 2.- L'Ajuntament d'Artà demana que els ajuntaments puguin disposar sense coaccions i lliurement del 100% dels romanents de tresoreria i superàvits.
- 3.- L'Ajuntament d'Artà demana que els ajuntaments participin de forma significativa dels fons europeus per a la recuperació econòmica causada per la crisi de la COVID19.
- 4.- L'Ajuntament d'Artà farà arribar aquests acords al Congrés dels Diputats, al Senat, al Govern espanyol, al Parlament de les Illes Balears, al Govern de les Illes Balears, a la FELIB i a la FEMP.
- 5.- L'Ajuntament d'Artà demanarà la dimissió del president de la FEMP, per haver tancat un acord sense consens, i amb una total oposició d'una gran part dels membres.

Artà, 16 de setembre de 2020

A handwritten signature in blue ink on a light gray background. The signature is stylized and appears to be 'M. Pastor Gelabert'.

Maria Pastor Gelabert